

Onderwerp: Aanpassing verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning.

Schiermonnikoog, 5 november 2009

Aan de Gemeenteraad

Op 1 januari 2007 is de Wet Maatschappelijke Ondersteuning in werking getreden. Artikel 5 van de wet geeft aan dat de gemeenteraad met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet bij verordening regels vaststelt over de te verlenen individuele voorzieningen en de voorwaarden waaronder personen die aanspraak hebben op dergelijke voorzieningen recht hebben op het ontvangen van die voorziening. In artikel 39 van vigerende verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning is opgenomen dat het door het gemeentebestuur gevoerde beleid jaarlijks wordt geëvalueerd. De evaluatie geeft aanleiding tot aanpassing van de lopende verordening en wordt in de voorliggende conceptverordening en de hierbij behorende toelichting weergegeven.

Samenvoeging verordening en besluit

De conceptverordening betreft een samenvoeging van de huidige Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning 2007 gemeente Schiermonnikoog en het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Schiermonnikoog. Hiervoor is gekozen vanwege een uitspraak van de Rechtbank Arnhem d.d. 8 september 2008. Kern van de genoemde uitspraak is dat de bevoegdheid, te bepalen in welke situaties een eigen bijdrage wordt opgelegd en wat de omvang van deze eigen bijdrage is, niet door de gemeenteraad aan het college kan worden gedelegeerd.

In de huidige verordening is wel sprake van delegatie van deze bevoegdheid aan het college. Het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Schiermonnikoog, dat door het college is vastgesteld, bepaalt op dit moment wanneer er een eigen bijdrage wordt opgelegd en wat de hoogte daarvan is. Door dit besluit in de conceptverordening te integreren, komt er een einde aan deze delegatie.

Met de samenvoeging van de verordening en het besluit is een aantal bepalingen aangepast.

1. Meer ruimte voor maatwerk

Het verstrekken van individuele voorzieningen aan burgers is het leveren van maatwerk. In de conceptverordening wordt daar uitdrukkelijker op aangestuurd.

Dat er meer ruimte voor maatwerk wordt geboden blijkt bijvoorbeeld uit de toelichting op het begrip "goedkoopst adequate voorziening". In de concepttoelichting wordt (op pagina 8) expliciet aangegeven, dat hierbij ook gekeken dient te worden naar de omstandigheden en de behoeften van de gebruikers. In de huidige toelichting van dit begrip staat vooral het kostenaspect centraal.

2. Laten vervallen primaat losse woonunits

De huidige verordening bevat een bepaling "primaat losse woonunits" (artikel 17). Op grond van deze bepaling wordt, bij een noodzakelijke dure woningaanpassing, allereerst gekeken of er een losse woonunit kan worden geplaatst.

Bij invoering van de Wmo is ervoor gekozen deze bepaling op te nemen (de vroegere Wvg kende geen primaat losse woonunit). Verwacht werd dat de losse woonunit een besparing op zou leveren op de kosten van woningaanpassingen, mede omdat een losse woonunit kan worden hergebruikt. In de praktijk blijkt deze verwachting echter niet uit te komen. De aanschaf, maar ook het hergebruik van de units blijkt kostbaar en niet altijd eenvoudig te realiseren.

Een primaat dient het uitgangspunt voor iedere beoordeling te kunnen zijn. Het verliest echter die waarde als het in de praktijk niet uitvoerbaar is. Met het laten vervallen van het primaat in de conceptverordening, wordt de losse woonunit één van de mogelijke oplossingen voor een probleem bij het wonen.

3. Verhoging van de vergoeding voor verhuis- en herinrichtingskosten

Bij woonvoorzieningen wordt het primaat van verhuizen gevoerd. Dit houdt in dat, bij duurdere woningaanpassingen, eerst wordt gezien of het verhuizen naar een andere woning een goedkopere adequate oplossing is.

De hoogte van de vergoeding voor verhuis- en herinrichtingskosten bedraagt, ongeacht de kosten, op dit moment € 2.750,-. Dit bedrag is laag als het wordt vergeleken met de verhuiskostenvergoeding bij een gedwongen verhuizing als gevolg van renovatie of sloop van huurwoningen, waarvoor een wettelijk minimum geldt van € 5.138,88.

Het hanteren van een lage vergoeding heeft bovendien tot gevolg, dat verhuizen ook al bij relatief goedkope woningaanpassingen als serieuze optie moet worden meegewogen, immers het is de meest goedkoop adequate oplossing. De mogelijkheden voor een burger, een voorziening te verkrijgen voor het aanpassen van de huidige woning, worden daarmee te zeer beperkt.

Gebruikers van voorzieningen zijn ook het minst tevreden over de verhuiskostenvergoeding. Dit blijkt uit de beide onderzoeken klanttevredenheid, die SGBO in 2007 en 2008 onder onze burgers heeft verricht. Overigens geven beide onderzoeken geen antwoord op de vraag, waarom gebruikers het minst tevreden zijn over deze voorziening.

In de conceptverordening is de hoogte van de vergoeding voor verhuis- en herinrichtingskosten verhoogd tot een bedrag van € 4.500,-, ongeacht de kosten. De vergoeding is daarmee afgestemd op de gemiddelde kosten van een traplift in bruikleen. Met het verhogen van de vergoeding tot dit bedrag wordt de keuzemogelijkheid voor burgers vergroot. Burgers met woonproblemen, voor wie zowel verhuizen als een traplift in bruikleen een adequate voorziening is, kunnen dan kiezen tussen beide opties.

4. Aanpassing tarief persoonsgebonden budget voor huishoudelijke hulp

A: Verhoging van het tarief voor een particuliere hulp

Het PGB tarief huishoudelijke hulp bedraagt momenteel 75% van het hoogste uurtarief van de geselecteerde leveranciers, als met dat budget een particuliere hulp wordt ingeschakeld. Dit tarief biedt soms echter onvoldoende ruimte voor het inhuren van zo'n hulp. Dit is het geval als de betreffende hulp niet valt onder artikel 5 van de Wet op de Loonbelasting (vrijstelling loonbelasting en premies voor een alfahulp).

In de conceptverordening is het percentage van 75 % daarom verhoogd naar 80%, en wordt expliciet bepaald dat een budgethouder vanuit het budget minimaal de kosten van het minimumloon moet kunnen betalen.

B: Vereenvoudiging niet te verantwoorden bedrag

Op grond van de huidige regeling hoeft een budgethouder 1,5 % van het budget voor huishoudelijke hulp, met een minimum van € 250,- en een maximum van € 1.250,- per jaar, niet te verantwoorden. Het gaat hier om een bepaling overgenomen uit de AWBZ. De regeling is opgenomen zodat de budgethouder daaruit telefoonkosten, administratiekosten, kosten voor het inwinnen van advies, lidmaatschap Per Saldo etc kan voldoen.

In de praktijk blijkt de regeling onnodig complex. Via de conceptverordening wordt daarom geregeld dat er een vast bedrag van € 150,- niet hoeft te worden verantwoord. Ervaring leert dat dit bedrag over het algemeen voldoende ruimte biedt om daaruit genoemde kosten te voldoen.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Schiermonnikoog,
de secretaris, de burgemeester,

S. Stamhuis

L.K. Swart.